

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr. 15 (1508) 1986 m. balandžio 17 d.

Melbourne

XXXI M E T A I

Vyskupo Antano Vaičiaus velykinis žodis

Brangūs Broliai - Seserys! Aleliuja! Aleliuja! Aleliuja!

Kaip džiugiai skamba tas Velykų Aleliuja žydrioje pavasario mėlynėje, ramumu dvelkiančiose lygumose ir susimasčiusių kalnų viršūnėse! Kaip džiugiai ir triumfališkai skamba jis ten, kur niekada nesibaigia karštoji vasara, ir ten, kur ledu sukaustyti šaltieji kraštai! Kaip pergalingai jis skamba ne tik krikščioniškose šalyse, bet ir šalia pagonių šventyklų, ir greta mahometonų mečečių, kur misijonierių pasiaukojimo dėka iškelti kryžiai ir pastatyti altoriai! Kaip nuostabiai jis skamba gimtajame mūsų krašte, prie Nemuno ir Baltijos krantų! - Džiugus, triumfališkas, nesulaikomas. Velykų Aleliuja skrenda per visą žemę, skelbdamas žinią: Kristus prisikėlė! Kristus yra gyvas, garbingas, triumfuojantis, kviečiantis visus prisikelti!

Per šv. Kalėdas kalbėjau jums apie girtavimo ir rūkymo žalą. Per šias šv. Velykas jaučiu pareigą kalbėti apie kitą blygybę, apie kurią tautų apaštalas šv. Paulius yra pasakęs, kad ji nebūtų nė minima mūsų tarpe (plg. Ef 5,3), būtent, apie neskaistumo nuodėmę.

Šių dienų pasaulyje plečiasi kova prieš girtavimą, ir tik džiaugtis reikia, kad vis ryžtingiau pasisakoma už gyvenimą be nuodijimosi

alkoholiu, nikotinu ar bet kuo kitu. Daug liūdnesni reikalai neskaistumo klausimu. Kol kas šių dienų pasaulis nenori suprasti neskaistumo žalos ir yra labiau linkęs neskaistumą reklamuoti, o ne kovoti prieš šią vis labiau plintančią nedorybę. Užtat juo labiau reikia kalbėti apie šios nuodėmės baisumą, kad Bažnyčia nebūtų kaltinama už tylėjimą ar už tai, kad per mažai tepasakė.

Viešpats Dievas, sutverdamas žmogų, išaukštino jį, duodamas jam galią dalyvauti Dievo planuose, skirtuose žmonių giminės plėtimui. Ta Dievo duota galia, kaip ir visa, ką Dievas sutvėrė, pati savyje yra gera, ir jos tikslas kilnus. Nelaimė yra ta, kad, turėdamas laisvą valią, žmogus tą Dievo duotą galią dažnai panaudoja vien smagumų ir malonumų ieškojimui. Tuo met ta galia tampa nesuvaldoma, tampa alinančia, griaušančia ir naikinančia patį žmogų. Teisūs yra kiniečiai, sakydami, kad tarp visų nelaimių didžiausia yra paleistuvystė: ieškoma džiaugsmo, o jis prarandamas.

Bet koks nukrypimas šioje srityje nuo Dievo nustatytos tvarkos žlugdo žmogų tiek kūniškai, tiek ir dvasiškai. Tenkinant žemuosius jausmus, neišvengiamos ir kitos žmogų žlugdančios blygybės, kaip lėbavimas, girtavimas, narkomani-

ja... Tokie žmonės išsieikvoja, netenka žmogiško kilnumo ir visai nusigyvena.

Paprastai bausmę už visas kitas nuodėmes Dievas atideda pomirtiniam gyvenimui, o už neskaistumą baudžia jau ir čia, žemėje. Apie tai kalba visuotinis tvanas, Sodomos ir Gomoros miestų likimas, nesantaikos ir šeimų irimas, venerinės ligos, negimusių kūdikių žudymas ir kiti pražūtingi iškrypimai. "Kuris priešas elgiasi su žmogumi taip blogai, kaip kad elgiasi jo aistros?" - klausė kitados išminčius Seneka. Ir tikrai, joks priešas negali taip nubausti, kaip ištvirkėlis nubaudžia pats save. Ko tik nepridaro, ko neišsigalvoja, rodos, išmintingi vyrai, rodos, drovios moterys ir jaunos mergaitės, kai patenka neskaistumo vergijon! Iki kokio laipsnio puolama ir susiniekinama, kai nesisaugoma tos nedorybės!

Istorija pasakoja apie Romos imperatorių Valerijoną. Po pralaimėjimo kovose su persais, persų valdovas Saporas, sėsdamas ant žirgo, versdavo imperatorių Valerijoną pasilenkti, kad uždėtų koją ant jo, lyg ant kokio suoloelio... Panašiai, Brangieji, piktoji dvasia jau

(Nukelta į 3 puslapį)

Olando veikalas apie Lietuvą

Užsienyje vėl pasirodė platus ir nuodugnus Lietuvos istoriografijos darbas apie lietuvių tautos didvyrišką pasipriešinimą sovietinei okupacijai 1944-52 metų laikotarpyje.

Veikalo autorius Schmid yra Leideno universiteto Olandijoje visuomeninių konfliktų centro bendradarbis. Veikale yra analizuojama rusifikacijos eiga po antrosios Lietuvos okupacijos. Lietuvių komunistų vaidmuo vykdant išvežimus ir kitus represinius veiksmus buvo antrinis. Visi svarbūs nutarimai, rašo veikalo autorius, ejo iš vadinamojo SSKP CK Orgbiuro, kuriam vadovavo Michailas Suslovas.

Autorius smulkiai kalba apie vadinamus "istreibitelius", kurie vėliau buvo vadinami "liaudies gynėjais". Tie tariami "liaudies gynėjai" buvo prastai aprūpinami, bet už tai jiems buvo leista grobti viską iš vietinių gyventojų.

Veikalo autorius Schmidas labai detalai išnagrinėja inscenizuotus pokario rinkimus 1946-47 ir 48 metais. Autorius rašo, kad pagrindžio paskelbtas tų rinkimų boiko-

LIETUVIAI PASAULYJE

— Lietuvos atstovui Vašingtone ir diplomatinės šefui Stasiui Bačkiui, kuris dar gydomas ligoninėje po auto katastrofos, prezidentas Reagan atsiuntė tokio turinio telegramą: "Nancy ir aš jungiamės į daugelį jūsų draugų būrį maldose už jus šiuo jums sunkiu laiku. Mes giliai apgailestavome patyrę apie jūsų nelaimę ir tikimės, kad jus paguos nuoširdus susirūpinimas ir viltis, kol jūs visiškai pasveiksite".

— Prelatas Audrius Bačkis atšventė kunigystės 25 m. jubiliejų. Jubilias yra Vatikane Viešųjų Reikalų Tarybos pasekretorium. Po piežius jį pasveikino telegrama suteikdamas palaiminimą.

— Į Romą atvyko iš Lietuvos arkivyskupas Povilonis lydintis kunigo Vlodo Mikelevičiaus. Romoje jie numatę pabūti tris savaites.

— New Yorke mirė Dr. Margeris Jasaitis. Vilniuje jis yra baigęs chemiją, Vokietijoje specializavosi Tuebingeno universitete ir gavo gamtos mokslų daktaro laipsnį. Amerikoje dirbo biologijos srityje. Jasaitis vienas iš Šviesos sambūrio steigėjų.

— Jungtinių Amerikos Valstijų Kongreso Atstovų Rūmai šiais metais kovo ketvirtąją iškilmingai paminėjo Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo sukaktį. Tos dienos posėdis buvo pradėtas malda - invokacija, kurią sukalbėti buvo pakviestas lietuvis kunigas Valdemaras Cukuras. Pradžioje, pagal nustatytą formulę, paprašęs dangaus palaimos demokratiškajai Atstovų Rūmų institucijai ir jos darbui, lietuvis kunigas meldė Dievo pagalbos jau ilgus metus kenčiančiai ir laisvės siekiančiai Lietuvai.

— Briuselyje įvykusiame Krikščionių demokratų unijos ir Europos krikščionių demokratų tarptautinės politikos komisijos posėdyje dalyvavo lietuvių krikščionių demokratų atstovas inžinierius Antanas Venskus iš Paryžiaus. Posėdžiuose tarp kitų dienotvarkės punktų svarstant padėtį įvairiuose pavergtuose kraštuose, inžinierius Venskus padarė pranešimą apie Lietuvą, ypatingu būdu iškeldamas tikinčiųjų persekiojimą. Ta proga jis priminė paskutiniuosius lietuvių kunigų nuteisimus, jų ištrėmimą į sunkiųjų darbų lagerius.

tas pasiekė savo tikslą - nepaisant gąsdinimų ir teroro, žmonės tuose rinkimuose nedalyvavo.

Veikale Leideno universiteto mokslininkas pateikia aplinkybes, kurios privedė žmones trauktis į miškus, organizuoti ir partizanų būrius, parodo rezistencijos jėgų organizaciją, taktiką laisvės kovose.

Studijos autorius Schmidas taip pat analizuoja tolimesnės kovos už Lietuvos laisvę perspektyvas.

(E. Liet.)

LIETUVOS GARSINIMUI

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė dideliu tiražu išleido spalvotomis nuotraukomis iliustruotą sąlanką anglų kalba apie Lietuvą. Leidinyje svetimtaučiai yra trumpai bet vaizdžiai supažindinami su garbinga Lietuvos praeitimi ir tragiška jos dabartimi. Yra suglaustai primenami ryškesnieji tautos ir pagrindinių žmogaus teisių varžymai Lietuvoje, tikinčiųjų persekiojimai. Sąlankas svetimtaučių tarpe platina Amerikos lietuvių organizacijos.

RŪPINTOJĖLIO SKUNDAS

(gauta iš Lietuvos)

Nusiminęs Kristus
Tėviškėn pažiūri,
Ir per veidą rieda
Ašara gaili.

Ko jūs, mano žmonės,
Kryžkelius paklydot,
Kur tu, rūtų žemė,
Be manęs eini?

Balsas lieka balsu
Šaukiančio tyruose,
Jei tikroji laimė
Būna atmesta.
Samanotas kryžius
Po beržais parimęs
Dieną naktį meldžias
Vargdienio malda.

Kasdieninės kančios
Slegia mūsų sielas,
Prisiminę kryžių —
Nugalėsime jas,
Ir šviesybėj Kristaus
Nes Marijos žemė
Laukia to iš mūsų.

Pašto ryšiai su Lietuva

Susižinojimas labai apsunkintas, aptvertas spygliuotų vielų tvora

JAV-bių paštas palaiko ryšius ir apsieičia pašto siuntomis su 167 pasaulio kraštais. Tačiau nė su viena iš jų neturi tiek daug sunkiai sprendžiamų problemų, kaip su Sovietų Sąjungos paštu. Apsikeitimas laiškais ir kitomis siuntomis yra tvarkomas tarptautinėmis pašto konvencijomis. Visų pasaulio kraštų, įskaitant ir Sovietų Sąjungą, piliečiams yra garantuojama laisvų ryšių neliečiamybė. Ir pašto konvenciją pasirašiusios šalys, paprastai, to laikosi. Išimtį (ir tai labai žiaurą išimtį) sudaro Sovietų Sąjunga ir iš dalies jos kontroliuojami satelitiniai kraštai.

JAV-bių paštas stengiasi savo krašto piliečiams bei gyventojams padėti, kad pašto siuntos į Sovietų Sąjungą būtų tvarkingai, laiku pasiųstos ir ten gautos. Tačiau trukdymų iš Sovietų pusės tiek daug, kad dažnai atvejais neįmanoma padėti. Taigi JAV centrinė pašto įstaiga (US Postal Service, International Postal Affairs Department Washington, DC 20260-6500) išleido 22 puslapių informaciją "Mailing to the Soviet Union" (Paštas į Sovietų Sąjungą), kuriame pateikė daugybę žinių, ką ir kaip galima į Sovietų Sąjungą siųsti, ko negalima, ir kas reikia daryti, kai siuntos nepasiekia adresato. Kadangi mūsų artimieji gyvena okupuotoje Lietuvoje ir turi noroms nenoroms naudotis okupantų pašto patarnavimais, tai ir mums, rašantiems laiškus mūsų šaliai į Lietuvą ir siunčiantiems kai kuriuos dalykus, pravartu su JAV pašto patirtimi šiuo reikalu susipažinti.

Sovietų pašto varžymai žymiai prašoka bet kurių kitų kraštų suvaržymus. Sakysime, galima siųsti paštu 4 svarų 6 uncijų svorio maisto pakietėlius, bet negalima į juos dėti greičiau gendančių produktų, pvz., žirnių, pupų sėklų, žuvų gaminių, medaus ir pan. Negalima siųsti maisto dalykų, jeigu jie yra uždaryti užkenotose konservų skardinėse. Mat Sovietų muitinės būtinai turi siuntas patikrinti. Sakysime, siunčiant kavą, reikia supilti ją į plastikinį maišuką ar lengvai atidaromą indą, kad muitininkas galėtų kavos turinį peržiūrėti.

Draudžiama siųsti bet kurios rūšies knygas bei spausdinius, jeigu jie yra bet kurio politinio ar ekonominio turinio. Kartais nueina katalogai ar madų žurnalai, jeigu juose nėra pažymėtos reklamuojamų dalykų kainos. Matyt, valdžia prisibijo, kad skaitytojai nesužino-

BRONIUS KVIKLYS
Mūsų specialus bendradarbis
Čikagoje

tų, kad užsienyje tuos ar kitus dalykus galima pigiau nusipirkti. Draudžiama siųsti meno dalykai, paveikslai, metalo, medžio, plastikos skulptūros. Ypač draudžiama siųsti bet kurios rūšies religinio turinio dalykai: Šv. Raštas, maldaknygės, kryželiai, rožančiai, religiniai paveikslėliai, bet kurie religinio turinio dalykėliai. Šių dalykų bolševikai, pagal mūsų liaudies priežodį, "bijo, kaip velnias kryžiaus".

Savaime mums jau aišku, kad draudžiama siųsti bet kurios užsienyje išleistos lietuviškos knygos, žurnalai, laikraščiai. Sovietų įstaiigos filatelistus laiko "užsienio agentais". Taigi nenuostabu, kad draudžiama siųsti visi filatelijos reikmenys, pašto ženklų albumai, filatelinė literatūra, net ir patys ženkleliai. Praktika rodo, kad į laišką įdėti keli ženkleliai, jeigu jie nėra "prapagandinio" turinio, pasiekia adresatą, bet keliolika ar keliasdešimt į laišką įdėtų ženklelių jau "užkliūna". Nueina ir į laišką įdėtos viena kita fotografijos, jeigu jos grynai asmeninio turinio ir nėra labai puošnios. Tačiau gražios nuotraukos didesnio formato, net vaizduojančios mirusius asmenis, dažniausia nepasiekia adresato.

Negalima siųsti: radijo bei televizijos priimtuvų, jų dalių, foto bei video aparatų, magnetofonų bei rekorderių, laikrodžių, fotofilmų, įvairių įrašų, muzikos instrumentų, vaistų bei vitaminų, plastinių išdirbinių, riebalų, sviesto, sūrio, žuvų produktų, maisto vaikams, biologinių preparatų, karinio pobūdžio vaikų žaislų, pornografinės literatūros, alkoholinių gėrimų, narkotikų ir kt. dalykų.

Apribojimas yra ir daugelio kitų dalykų siuntiniams. Galima siųsti tik po vieną vieneta: mediciniskų termometrų, akinių stiklų bei rėmų, ortopedinių dirbinių, klausymo aparatėlių, aprangos dalykų — paltų, švarkų, megztinių, kelnų, sijonų, darbo įrankių, žvejybos reikmenų, užuolaidų. Bet maisto dalykų galima siųsti: kavos, kakavos, cikorijos - 4 svarus 6 uncijas, arbatos 7 uncijas, kramtomos gumos

7 uncijas, tabako - 2 sc. 3 uncijas, paklodžių 2, kojinių 6 poras, pirštinių 1 pora, batų 2 poras, muilo 4 sv. 6 uncijos, raštinės reikmenų po vieną kiekvienos rūšies, įvairaus tipo patefono plokštelių ligi 12 vienetų. Ribojamas ir svoris. Mažiausia formalumų reikia atlikti, kai siunčiami 2 svarų pakietėliai. Šiaip jau svoris ribojamas 22 svarais.

Galima į Sovietiją siunčiamus pakietėlius ir apdrausti. Aukščiausia apdraudos suma \$ 20.40. Be to, reikia sumokėti ir kitas pašto išlaidas. Tačiau iš to nauda labai maža, nes Sovietų įstaiigos draudimo kaip ir nepaiso ir į tuo reikalu užklausimus dažniausia visiškai neat-sako. Jei pakietėlis buvo pasiųstas oro paštu, jo negavus skundą galima paduoti po 60 dienų, o jei paprastu paštu po 90 dienų. Reikalo išaiškinimui Sovietai skiria 5 mėnesių terminą. Iš viso, skundai yra "sudėtingas" reikalas, apdraudos suma maža, taigi jos išieškojimas praktiškai neapsimoka.

Atskira yra laiškų į Lietuvą ir iš Lietuvos siuntimo problema. JAV paštas šiuo reikalu nedaug ką sako, nes ne nuo jo priklauso reikalas. Bet visi tie, kurie susirašinėja su savo artimaisiais okup. Lietuvoje, iš praktikos gerai žino, kad kartais laišakai nueina per 7-14 dienų, o daug dažniau reikia laukti 2-3 mėnesių. Tai priklauso nuo to, ar tas laiškas patenka į laiškų cenzūros įstaigą, ar ne.

Glavlitas ar į jį panaši įstaiga privalo sekti savo piliečių susirašinėjimą. Šiam reikalui sukurta milžiniška laiškų sekimo įstaiga. Didžioji dalis tiek siunčiamų, tiek gaunamų laiškų yra sulaikomi. Vieni jų tam tikrais aparatais peršviečiami, kiti atlipinami - skaitomi, o kartais net fotografuojami, o neretais atvejais sulaikomi ir originalai, padedant juos į tam tikras "asmens bylas", kurios yra užvestos kiekvienam susirašinėjusiame piliečiui. Cenzūruojami ir laiškuose įdėti priedai, nuotraukos, laikraščių iškarpas. Iš viso, Sovietijos piliečiai, susirašinėję su užsieniu, nepagiriami; yra registruojami, sekami.

Atskira problema yra ir knygų iš Lietuvos į užsienį siuntimas. Pas taruoju metu jis ypač suvaržytas. Lietuvos gyventojas, noris pasiųsti į užsienį kad ir tik neseniai išleistą knygą, turi gauti specialų leidimą ir be pašto išlaidų, sumokėti dar išvežimo (muito) mokestį, kuris paprastai siekia knygos vertę. Vėl tenka užpildyti tam tikri formulirai. Blogiausia, kad tokius leidimus duoda tik viena įstaiga Vilniuje. Taigi, nori išsiųsti knygą - važiuok į Vilnių... Beje, nuo minėtų leidimų gavimo nėra atleista net ir gen. Petronio vadovaujama "Tėviškės" draugija. Taigi pašto ryšiai su mūsų šaliai Lietuvoje yra labai apsunkinti, aptverti aukšta spygliuota tvora.

Įvykiai

● **Snowy Mautains** kalnuose kasamame tunelyje iš žemės pasileido dujos ir užsidegė. Visą apylinkę užpylė tiršti dūmų debesys. Iš ios apylinkės žmonės evakuoti, nes dujos yra nuodingos. Mėginta dujas užgesinti, bet vanduo pasidarė taip pat nuodingas. Žmonių aukų dar nėra.

● **Prie Portlando** pajūryje rasta 780 mirusių pingvinų. Manoma, kad jie mirė nuo epidemijos ar nuo netinkamo maisto. Paprastai tokio didelio skaičiaus niekada nebūdavę.

● **Sydnejuje** moteris pagimdė 6 vaikus. Už paros viena mergaitė mirė, kuri labai sunkiai kvėpavo. Po to mirė dar du kiti vaikai. Gimdymas buvo 14 savaičių per anksti.

● **Balandžio 9 d. vyko saulės** užtemimas. Jis buvo gerai matyti Melbourne. Dabar bus gerai matoma Halley kometa, nes jaunas mėnuo ir naktys užtat tamsios.

● **Amerikos** gynybos sekretorius Weinberger lankėsi Tailande ir tarėsi gynybos reikalais. Su Tailando ministru pirm. jiems einant į viešbutį vakarienei, sprogo bomba, bet nieko nesužeidė.

● **Brazilijoje** mergaitė 9 m. amžiaus pagimdė vaiką. Tai kol kas jauniausia pasauly motina. Ji stambaus sudėjimo ir atrodo vyresnė negu 9 metų. Tėvas taip pat jaunuolis 16 metų. Išgirdęs, kad jo mergaitė turi vaiką, pabėgo ir pasislėpė.

● **Melbourne** susiginčijo bulgarai ir makedoniečiai, kokia kalba turi būti bažnyčioje pamaldos. Padėtį net teismas sprendė. Jų ortodoksų kunigas Alex Popov buvo už tai, kad pamaldos būtų bulgarų kalba. Taip ir paliko. Makedonų kalba yra panaši į bulgarų ir vieni kitus jie gali suprasti.

● **Pietų Afrikos** parlamente vyksta jau skilimas. Kai kurie pasisako jau už "apartheide" panaikinimą. Vienas opozicijos ministras demonstratyviai iš parlamento išėjo.

● **Amerikos** laivynas Viduržemio jūroje telkiasi prie Libijos krantų. Susirinko ten 30 laivų ir du lėktuvų nešėjai su 170 lėktuvų. Sovietų užsienio reikalų viceministras pareiškė, kad sovietai negarantuoja, kad jie nebūtų įveltai į šią sceną. Ar amerikiečiai Libiją tik gąsdina, ar iš tikrųjų jie ką darys, dar neaišku. Libijoje į uostus siunčiami užsieniečiai darbininkai, o savieji žmonės keliami į žemyną.

● **Indonezija** užpyko, kad Sydnejaus laikraštis Morning Herald pakritikavo Indonezijos prezidentą Suharto ir jo šeimą. Panaši kritika yra knygoje Suharto and his generals. Indonezijos užsienio reikalų ministerijos atstovas pareiškė, kad Indonezijos santykiai su Australija pašlijo ir už tai prezidentas Suharto 1987 m. Australijoje nesilankys. Australijos užsienio reikalų ministras Hayden šios padėties labai apgailėjo. Laikraščio kritikoje buvo minima, kad Suharto sūnūs ir kiti giminės turi dideles investicijas Švedijos bankuose.

● **Brisbanėj** pajūry šuo dingio užpuolė 5 metų mergaitę ir ją labai apraskė. Kartu su ja buvo kiti vyresni vaikai, bet jie bijojo šunis nuvyti. Jie bėgo tik pasakyti mamai. Šuva buvo ne vienas, bet jų keli.

● **Libijos** premjeras Gaddafi išsigando Amerikos laivyno ir siūlo išpirkti 6 amerikonus už \$ 100 mil., kuriuos laiko Lebanono radikalai.

● **Popiežius Jonas Paulius II** Romoje aplankė žydų sinagogą. Žydai mielai popiežių sutiko ir su vyriausiu rabinu jie pasikeitė kalbomis. Popiežių išlydint buvo giedama Aleliuja.

T Ė V I Š K Ė S A I D A I

18 Henry St. Kensington Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDZIA AUSTRALIJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius kun. Dr. P. Dauknyš. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$ 25. Kituose kraštuose \$ 30. Atskiras numeris 50 c. Skelbimai už skilties vieną cm \$ 1.50. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Printed by "Tėviškės Aidai" 18 Henry St., Kensington Vic. 3031. Published by Mr. Vincas Žemaitis, the President of the Lithuanian Catholic Federal Committee, 17 McMillan St. Clayton, Vic. 3169.

T E V I Š K Ė S A I D A I

NEBEGERBIAMI TĖVAI

Šiandien nemažai vaikų išeina iš tėvų jieškoti savarankiško gyvenimo. Šis pasiteisinimas yra tik formalus, bet kiekvienas, išeidamas iš tėvų, turi kitą priežastį. Tų priežasčių yra labai daug. Gal pagrindinė priežastis yra pas jaunuolių pabundanti meilė. Berniukas ir mergaitė jieško draugystės. Nebūtinai, kad berniukas bėgtų gyventi su mergaite ar priešingai. Dažnai iš karto gyvena kartu keli berniukai arba kelios mergaitės. Jie jaučiasi be tėvų laisvesni kur nori eiti ir ką nori sutikti. Taip, žinoma, greit susiranda draugystę, susiranda panašią ir ta draugystė pasidaro jau kaip ir šeimos gyvenimas. Taip dažniausia tokie jaunuoliai nieko nebaigia, nepasiruošia gyvenimui ir bastosi, kaip nekrikštyti. Pas tėvus tokie jau niekad negrįžta, nebent papultų į vargą, kaip anas Evangelijoje minimas sūnus palaidūnas. Jie žino, kad tėvai juos visad priims ir pakels puotą, kaip sūnui palaidūnui.

Tokie laisvės jieškotojai gyvenime jau yra nurašyti. Jie yra žuvę tautai, metę religiją ir besibastantys gyvenimo pakampiais. Tai nauja proletariato karta. Jie keiks turtuolius ir girs komunistus. Jei taip toli ir nenueis, tai maišysis šeimos gyvenime ir kaitalios žmonas.

Yra ir daugiau priežasčių, kodėl jaunuolis pabėga iš tėvų. Sakysime, kad tėvai yra per griežti ir niekur jaunuolio neišleidžia. Šiuo atveju daugiausia bėga mergaitės. Berniukai bėga dėl tėvų įkyrumo. Sakysime, tėvas vis kala berniukui, kad jis turi būti lietuvis. Berniukas arba pabėga, arba nusiteikia visai prieš lietuvius.

Kartais tėvai savo vaiką per daug išlepina. Jis viską turi, eina kur nori, daro ką nori. Tokie patenka į blogą kompaniją ir dažniausia pradeda narkotikus naudoti. Iš namų tokie retai bėga, bet pasidaro tėvams įkyrūs ir neklaūzados. Dažnai taip atsitinka su inteligentų vaikais.

Yra tačiau tėvų, kurie savo kraštą peikia. Sako, Lietuvoje nebuvo tvarkos, buvo prastas gyvenimas, žmonės labai vargo. Jų vaikai jau niekad nenorės vadintis lietuviais. Jie, žinoma, lietuviškai jau ir nekalbės. Į savo tėvus jie žiūrės kaip į vargšus žmones, jie net bijos gatvėje su tėvais eiti. Žinoma, tokie vaikai skubės greit iš tėvų pasišalinti.

Taip ir vienu ir kitu atveju vaikai pradeda tėvų nebegebėti. Ne dėlto jie bėga iš namų, kad palengvintų tėvams pragyvenimą, bet kad tėvų jie nebegebė. Užtat ir įsakymuos užrašyta: "Gerbk savo tėvą ir motiną".

Jei šis įsakymas griūva, tai griūva žmogaus prigimtis, vyksta žmogaus išsigimimas. Į tai mes ypač turime atkreipti dėmesį, kai esame išėivijoje.

Vyskupo Antano Vaičiaus velykinis žodis

(Atkelta iš 1 puslapio)

čia, žemėje, tyčiojasi iš pasileidėlių, sakydama: "Pasilenk, gulk į purvą, kad galėčiau suniekinti tave - tave, kurs esi sukurtas pagal Dievo paveikslą ir panašumą!.."

Skandžiausia betgi yra tai, kad dėl neskaistumo atšalama ir nutols tama nuo Dievo. Dėl šios nuodėmės lengviausiai prarandamas tikėjimas, o tuo pačiu užkertamas sau kelias į amžinąją laimę. Didis dvasinio gyvenimo žinovas šv. Alfonsas Liguoris sako, kad iš šimto pasmerktųjų pragare 99 bus pasmerkti dėl šios nuodėmės. "Kažin, - sako jis, - ar nors vienas iš pasmerktųjų bus buvęs laisvas nuo tos nuodėmės?" O šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresėlė tvirtina: "Kaip snaigės iš dangaus krinta į žemę, taip sielos - į pragarą dėl neskaistumo".

— "Neklyskite! - sako šv. Paulius, - Nei ištvirkėliai..., nei svetimautojai, nei iškrypėliai..., nei girtuokliai..., nepaveldės Dievo karalystės" (1 Kor 6, 9-10). Tikrai, niekuo kitu pragaras nesumedžioja tiek aukų, kiek neskaistumo nuodėmė!

Brangieji! Istorija žino, kodėl sunyko Persija ir Egiptas, Graikija ir Romos imperija. Palaidumas pražudė anas tautas. Štai, romėnai, kol laikėsi doros, tol garsėjo savo nenugalimais legijonais. Sunykus dorai, suglebo legijonai, subyrėjo ir pati imperija. Taip! Šalia alkoholio nedorovingumas yra didžiausias tautų ir valstybių priešas! Jis išsekina geriausias jėgas, jis naikina

na dvasios stiprybę! Joks priešas negali mums tiek pakenkti, kiek mūsų pačių laisvai užsidėti amoralumo pančiai!

Kad gėlė galėtų pavasarį išleisti daigą, išsiskleisti ir sužydėti, žemėje turi išlikti sveika jos sėkla ir sveikos šaknys. Kad Viešpats Dievas prikeltų mus garbingus Pasutinio Teismo dieną, reikia mums čia, žemėje, išlaikyti sielos tyrumą ir gerbti savo kūną, kaip Dievo šventovę!

Poetas sako: "Kai varsom auksi-

nėm žemė puošti ima, varpas visus šaukia į Prisikėlimą".

Šiandien bažnyčių varpai šaukia mus į dvasinį prisikėlimą, į blaivų, tyrą ir skaitų gyvenimą, papuoštą Dievo ir artimo meile.

Baigdamas nuoširdžiai sveikinu Jus su džiugiomis Velykų šventėmis ir linkiu visiems būti vertais Dievo vaikų garbės. Kviečiu tinkamai pasitikti artėjantį mūsų Krikšto 600 metų jubiliejų ir ateities kartoms perduoti sveiką, nesužalotą šventąjį tikėjimą.

"TELEFONU LENGVIAU PASKAMBINTI Į MĖNULĮ, NEGU Į SOVIETŲ KONCENTRACIJOS LAGERĮ"

Italų laikraščiai atskleidė nevykusią sovietų bandymą suklastoti Vakaram atiduoto buvusio sovietų politinio kalinio A. Ščaranskio pareiškimus. Laikraščiam šiomis dienomis buvo išplatintas Ščaranskio tariamas interview apie išgyvenimus sovietų koncentracijos lageriuose. Kai kuriems spaudos organams neapdairiai paskelbus pasikalbėjimą, buvo pastebėti kai kurie neįtikinantys pareiškimai, pavyzdžiui, kad sovietų koncentracijos lageriuose padėtis pastaruoju laiku yra žymiai pagerėjusi, kad kalniam kasdieną duoda mėsiškų valgių, kad nevaržomai leidžiama susirašinėti su artimaisiais ir kartais su jais susisiekti telefonu.

Buvo tuoj kreiptasi į patį Ščaranskį, siekiant patirti, ar jis tikrai taip kalbėjęs. Ščaranskis pareiškimus griežtai paneigė, pažymė

damas, kad jie yra iš piršto išlaužti. Taigi, pareiškimai buvo sąmoningai suklastoti, Ščaranskio vardu siekiant sudaryti įspūdį, kad kalnimo sąlygos sovietų koncentracijos lageriuose nesančios taip žiaurios, kaip sakoma.

Dėl galimybės iš lagerio telefonu susisiekti su artimaisiais, Ščaranskis ironiškai pastebėjo, jog yra lengviau telefonu paskambinti į mėnulį, negu į sovietinį koncentracijos lagerį. Eilę metų man buvo draudžiama net susirašinėti su artimaisiais, nors pagal įstatymus kaliniai turi teisę pasiųsti laišką. Ščaranskis išskeldamas jo pareiškimų suklastojimą, pakartojo, jog iš viso yra sunku išpasakoti visas fizines ir psichologines kančias kurias jis patyrė. Kalnimo sąlygos nėra pagerėjusios, bet dar žymiai pablogėjo. LRTV

Tradicinis Margučių balius Melbourne

Šį kartą Melbourne Klubo Valdyba pasistengė sušvytėti įmantresniu sąmoju. Klubo Valdybos pirm. Petras Sungaila pasiūlė į Margučių balių šiais metais visus Klubo narius atsilankyti nemokamai. Atrodo, ir kiti Klubo V-bos nariai šitam pirmininko pasiūlymui pritarė. Padarytas žingsnis pirmyn. Anksčiau ne kartą narių buvo pasisakyta būk tai jokių privilegijų Klubo nariai neturi.

Nuo šitokios netikėtos pagarbos atpratę, nariai ir nenariai, įkvėpimo pagauti, įvairiais išmargintais velykiniais kiaušiniiais nešini sugūžėjo į Lietuvių Namus ir apšėdo visas vietas Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje.

Klubo pirmininkas pasveikino susirinkusius ir pakvietė sunešti

margučius ir padėti juos salės priekyje ant pastatyto stalo dėl įvertinimo. Gražiausi trys margučiai buvo premijuoti.

Na, ir atsirado ant to stalo įvairiausiai nudažytų ir išmargintų kiaušinių. Įvertinimo komisija, kurion buvo pakviestos: Dalia Didžienė, S. Jankevičienė ir Alisa Baltrukonienė, turėjo sunkumų iš tiek daug gražių margučių atrinkti tris.

Buvo nutarta pirmą vietą skirti vašku išrašytam, įvairiaspalviu raštu margučiu. Pasirodė, kad tas atitiko p. Bajoro darbo margučiu, kuris išrašytas vašku geometriniu raštu, lankstelių, taškučių ir jų derinių atranka. Šitą margutį jis buvo padovanojęs Joanai Erminienei, todėl jai teko pirmoji premija.

Margučių vertinimo komisija: Alisa Baltrukonienė, Dalia Didžienė, S. Jankevičienė

Dėl antros premijos, kurią nutarė duoti margučiu su meniškai išskutintu tautiniame stiliuje raštu, teko Komisijai ilgiau apsisotiti ir galiausiai Klubo pirmininkui sutikus, antrąją premiją buvo premijuoti du išskutintai kiaušiniai. Viena premija teko Gediminui Statkui, kita Danutei Čižauskienei.

Trečiąją premiją gavo Monika Žiogienė, kurios margutis turėjo įvairiausių ramių spalvų derinį.

Klubo pirmininkas buvo numatęs premijuotus margučius išstatyti Klubo patalpoje - vitrinoje, bet, gaila, pasibaigus baliui pastebėta, kad jie visi pradingo kartu su vieno asmens premija - šampano bonka.

Muzikos kapela buvo saviškių ir labai gerai grojo. Loreta Čižauskai tē pasikeisdama su Algiu Karazija jausmingomis dainomis pajavairino grojamas šokių melodijas.

Susirinę baliuninkai, įkvėpimo pagauti, šoko, tik šoko. Ir ne taip jaunų šokėjų liemuo, nors amžiaus kiek sustambinti, šokio sukury atrodė ne mažiau grakštūs - gal tik judesiai buvo saikingesni, santūresni. Visiems energija liejosi per kraštus ir vyresniųjų dinamikos šį kartą galėjo pavydėti net jaunimas.

Vakariene su visais priedais buvo skaniai p. Juozapavičienės ir pagalbinių paruošta, o jaunesnės moterys atydziai rūpinosi visais svečių patarnavimais.

Prie kavos buvo daug skanių pyragų, kuriuos Klubui aukojo: St. Butkuvienė, D. Didžienė, Ivaškevičienė, Jablonskienė, I. Jokubauskienė, E. Marganavičienė, B. Prašmutaitė, M. Sodaitienė, N. Žemaitienė.

Ko mums vyresniems bijoti savo metų, jei galim dar taip šokti ir linksmintis, o veikliai Klubo Valdybai jaučiame vidurinio pasididžiavimo ir padėkos gaidą.

Al. Baltrukonienė

Klaidinimo akcija Australijoje

Daug esame girdėję apie karo nusikaltėlių medžioklę Š. Amerikoje. Atrodo, kad norima paveikti Australijos viešąją nuomonę ir valdžią, kad ji prisidėtų prie panašaus gaudymo šiame krašte.

"Green Guide" balandžio trečios dienos "Age" numeryje atspausdino ilgą straipsnį "Are we harboring Nazi criminals?" Jame pranešama, kad 3AR radijas perduos specialią programą "Nazis in Australia" laike penkių sekmadienių. Programos paruošėjas yra žydas komunistas Mark Aarons. Kadangi, pagal minėtą straipsnį, programoje minima ir Lietuva, atseit lietuviai išveiviai ar ne, tas kenkia geram mūsų tautos vardui. Aarons tvirtina, kad tarp pabėgėlių yra karo nusikaltėlių. Kadangi niekas, nei pats Aarons, neturi jų pilno sąrašo, australai kalbėdami su kiekvienu lietuviu galėtų galvoti: buvo šitas asmuo ar ne karo nusikaltėlis? Šis faktas labai apsunkintų mūsų veiksmų veiklą Australijoje, kur jau ir šiaip ji yra problematiška. Kartu duotų progą valdžiai užmigdyti Pabaltijo klausimo kėlimą. Kam gi rūpintis nusikaltėlių tautų laisve?

Čia ir yra minėtos akcijos svarbumas. Tikrasis uždavinys draugo Aarons "nusikaltimų prieš žydus studijų", yra nutildyti pabėgėlius iš Rytų Europos, kurie per daug kalba apie Sovietų imperializmą ir genocidą. Žydų naikinimas tai tik priedanga šitam pasitarnavimui Maskvai. Geriausias tam kelias yra diskredituoti tuos žmones apšaukiant juos galimais žydų žudikais!

Pats Aarons ir rusai gerai žino, kad niekas iš lietuvių neturėjo teisės spręsti žydų likimą. Visi koncentracijos lageriai ir getai buvo vokiečių žinioj. Jis ir rusai vėl gerai žino, kad žydai bėgo sutikti rusų tankus ir mongolų karių su

Rašo Dr. J. Kunca

gėlėmis, kad daug žydų dirbo slaptoji rusų policijoje, kuri žudė ir trėmė mūsų žmones. Taip elgdamiesi jie parodė nedėkingumą už šimtmetinę prieglaudą ir laisvę lietuvių tautos tarpe. Dar daugiau, jie išdavė mūsų tautą ir valstybę būdami jos piliečiais.

Xdomu, ar Mark Aarons, jei jam rūpi nusikaltėlių nubaudimas, būdamas Jeruzalėj peržiūrėjo Rusijos sugrižėlių žydų, buvusių politrukų Lietuvoje sąrašus ir šitų jo tautiečių nusikaltimus Lietuvoje. O gal jo nuožiūra žmogžudžiai yra tik tie, kurie žudo žydus? Tai nesiderintų su jo komunistine pasaulėžiūra, kuri skelbia lygybę. Vėl, jei M. Aarons mano, kad jis pasitarnauja ne tik rusam, bet ir žydams, ar jam neateina į jo sirguliuojančią galvą, kad žydam vėl gali ateiti diena, kada turės ieškoti prieglobsčio toj pačioj Lietuvoj. Po tokių šmeižtų ir praeities patyrimų ar jis netiki, kad tokia jo akcija gali prisidėti prie kelio užkirtimo į tą kraštą?

Grįžtant prie žydų - komunistų nusikaltėlių medžioklės verta paminėti ukrainiečio Ivan Demjanjuk apskundimą, nuteisimą ir išdavimą Izraeliui.

Ši sasmuo buvo apskustas žydų naikinimu ir kankinimu Treblinkos koncentracijos stovykloj. Niekam nepadėjo jo pasiaiškinimas, kad jis niekad nedirbo minėtam lageryje. Daug žydų patvirtino, kad jie jį pažįsta kaip buvusį "Joną Žiaurųjį" Treblinkoj. Amerikiečių teismas, pasiremdamas liudininkų parodymais ir gal rusų dokumentais, kuriuos Maskva mielai sufalsifikuoja, atėmė jam Amerikos pilietybę. Dar daugiau, jį atidavė Izraeliui, kas pagal internacionalinę teisę neturėtų būti daroma, nes Treblinka yra Europoj, bet

ne Izraelyje.

Žydų valstybė nusivežė jį specialiu lėktuvu į Jeruzalę. Likusi nuo Eichmano teismo stiklinė spinta buvo ruošiamą būsimam sugauto "budelio" teismui. Pasaulio spauda ir televizija plačiai pagarsino šį įvykį ir kartu atnaujino antisemitizmo problemą. Visi patenkinti. Tik komunistų ir žydų fanatikų nelaimei pasirodė, kad čia visai nekaltas žmogus. Žydas Elias Rosenberg paliudijo jau prieš 40 metų, kad Treblinkos Demjanjuk buvo pačių kalinių užmuštas. Pats Rosenberg jį gerai pažinojo ir dalyvavo jo nužudyme. Kitas Ispanijos žydas pareiškė, kad su džiaugsmu nuvežtas į Izraelį nusikaltėlis yra visai kitas asmuo. Blogiausia, kad iš Amerikos nusivežto nusikaltėlio ūgis yra 180 cm, kada Treblinkos budelis turėjo vos 175 cm. Gerai žinoma, kad senatvėję žmogus sumažėja, o čia stebuklas Šventoj Žemėj - numirėlis užaugo visus 5 cm. Izraelyje atsirastų daug liudininkų, kurie patvirtintų, kad teisiame yra Treblinkos kankintojas. Problema su tuo aukščio padidėjimu... Ką žydai darys po tokios propagandos? Paleisti šitą ukrainietį būtų pripažinti, kad nusikaltėlių medžioklė Amerikoje yra žydų - komunistų sąmokslas, bet ne tikrų nusikaltėlių ieškojimas. Dar daugiau, už neteisingą nuteisimą Amerikoje, už taip pat neteisingą kalinimą Izraelyje, Š. Amerika ir Izraelis turėtų apmokėti milijoninę sumą. Gal vien dėl to Demjanjuk gali būti nuteistas mirčiai.

Kad išvengti panašių "apsirikimų", Australijos valdžia turėtų nekreipti dėmesio į šitą žydo Aarons intrigą. Š. Amerika pradėjo persekiojimus po panašios "60 Minutes" programos. Tos klaidos nereikia kartoti. Mūsų veiksmų ir kartu Baltic Council pareiga išaiškinti per spaudą ir atitinkamas įstaigas tokių nesantaikas keliančių programų tikslą ir pavojingumą.

RELIGINEI ŠALPAI 25 METAI

Jungtinėse Amerikos Valstybėse veikianti organizacija Lietuvių Religinė Šalpa šiais metais atžymi savo įsikūrimo dvidešimt penkerių metų sukaktį.

Pradėjusi veikti kaip religinės labdaros organizacija, besirūpinanti pagalbos teikimu Lietuvos Bažnyčiai, Lietuvių Religinė Šalpa palaipsniškai praplėtė savo veiklą, ypač informacijos plotmėje. Buvo apsispręsta skubiai pristatyti išveivijai ir kitataučiam Vakarų pasiekiančias vėliausias žinias iš Lietuvos. Tam tikslui kaip Religinės Šalpos padalinys buvo įsteigtas Lietuvių Informacijos centras, kuriam buvo pavesta amerikiečių vyskupam, politiniam veikėjui, spaudai, organizacijoms siuntinėti Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos vertimus anglų kalba ir kitą informacinę medžiagą apie Lietuvą ir jos Bažnyčią.

Kronikos atskirų numerių angliški vertimai dabar yra spausdinami šešių tūkstančių egzempliorių tiražu ir platinami ne tik Amerikoje, bet ir kituose kraštuose.

Apie svarbesnius Lietuvos ir jos Bažnyčią liečiančius įvykius atskirais komunikatais yra skubiai informuojama tarptautinė spauda.

Informacinį darbą palengvina įsigytos modernios priemonės, kaip kompiuteris, telexo terminalas. Yra renkama ir visa dokumentinė medžiaga apie Lietuvos Bažnyčios dabartinę padėtį. Ja gali pasinaudoti visi besidomintys Lietuvos religiniais reikalais.

Lietuvių Religinė Šalpa vadovauja penkiolikos kunigų direktorija, vedėju nuo 1976-tų metų yra energingas kunigas Kazimieras Pugevičius. Informacijos centrui vadovauja Gintė Damušytė.

(Dr.)

Žvejybinis pasakojimas apie Juozapines lydekaite

Neseniai gavau laišką iš savo jaunų dienų draugo Juozo S. Lietuvoje, kuriame jis, mane viliodamas, aprašo savo išskylą meškerioti. Mėgavausi jo pasakojimu ir galvoju, kad ir kiti tautiečiai čia Australijoje, kurie dar nepamiršo savo išgyvenimų, bebandydami apgauti žuvytę lietuviškame ežere, gal galės pasidžiaugti ir pasimėgauti, kaip aš. Štai tas pasakojimas:

Lenkijoje, sako, Juozapines švėsdavo, nedirbdavo, turbūt pataikaudami Pilsudskiui. Perėmiau šią tradiciją ir niekas turbūt neatsimena, kad aš būčiau kovo 19-tą atvykęs į darbą. Dvi dienas metuose sąmoningai lauzdavau darbo drausmę. Antroji buvo balandžio 30-jį, kada "nors ir žemė drebėtų ir kalnai grimstų į jūrų gilumą" vykdavau su draugu švėsti pagoniškę gegužinių apeigų į Gudo šalį.

Taigi ir šiandien švėsiu darbo žmonių patrono dieną gamtoje.

Tik išėjus oran užplūsta iš eterio sruvas jaudinantis gaivalas. Jo buvo pilna erdvė, bet nusakyti kas tai - neįmanoma. Dangus balzganas, kaip per vasaros karščius, bet dabar turbūt nuo sniego atspindžio. Sniegas dar visur, tik ant kalnelių pagrauztas saulės. Šią žiemą nebuvo nei vieno atlydžio, taigi sniego daug. Šiandien, matyt, pradžia pavasarinio negailestingo atlydžio.

Neskubu. Norisi tuo neskubėjimu susikurti komforto jausmą.

Trakuose išlipu ir nusvalandi pažvejojais

ant šalia autobusų stoties esančio Bernardinų ežero ledo, į plastmasinį indelį išileidau kelis meškriukus tolimesniam lydekavimui.

Strėvoje, išlipęs iš autobuso, gali pasirinkti: kairėje kelio Stankos, dešinėje Gilušio ežeras. Patraukiu į pastarąjį. Įsitaisau gale neužšalusio liežuviu, kurį išlaižo Strėva, įtekėdama ežeran. Susiruošus žvejoti ore pasigirsta gulbių sparnų švilpimas. Lyg paradui, įsitempę "ramiai". Praskrenda jos pro mane pirmyn, paskui du baltut baltuteliai didžiūnai suka ratą, grįžta atgal. Tai pavasario introdukcija. Puikumėlis!

Ekečių nekertu, šitas darbas jau ne man. Pakanka senų. Užsitaisau plūdinę žieminukę. Valo gale švinelis, už jo pirmasis kabliukas su raudona lervuke, antrasis su tešlos gumuliuku. Nesulaukęs ėmimo, sliūkinu į kitą eketėlę. Sėdžiu sau ant specialios dėžutės žieminiam gaudymui, kurią vieną žiemą laimėjau kaip prizą Nidoje per pasakorių konkursą.

Steiblinu į svarelį truputį įskandintą plūdelę (kad neapšaltų) ir matau, kaip ji pradeda nežymiai siūbuoti į šonus ir nirti žemyn. Žiemą žuvelės labai delikačiai ima. Stveriu kotuką ir trukteliu. Yra! Keliu aukštytyn. Čia šeši metrai gylio. Gaudymas gelmėje turi tą privalumą, kad labai prailgina traukimo įspūdžius, nes sąlytis su žuvim ilgai trunka. Prasideda spėliojimas - kokia žuvis? Kokio didumo? Didumą tai nesunku apytikriai nustatyti iš pasipriešinimo. Jei

stipriau priešinasi, trauki labai atsargiai, nes valą žiemą čiumpi rankomis, taigi nėra to meškerės spyruokliavimo, kuris amortizuoja žuvies smėgius vasarą.

Šį kartą traukiu be atodairos, nes žuvis nedidelė. Rankoje jaučiu ritmingą dunkšėjimą - žuvis šokčioja į šonus. Pagal judesius turėtų būti meškra. Smūgiai reti. Tai ne ešeriuko ar meškriuko "tir-tir". O vistik ant ledo iššvilpinu ešeriuką, tokį iš paauglių, gal treigį.

Vėl leisdamas užtaisą į gelmę, ešeriuką numetu už pusnelės taip, kad nesimatytų iš kaimynų pusės. Taip diktuoja instinktas. Šitas instinktas, matyt, yra išlikęs pas žmogų nuo labai senų laikų. Taip katinas, nutvėręs pelę, niurzgdamas pasineša ją esti pašalin. Kai prašydavau paskolinti rublį pažįstamo žydėlio, jis, išimdamas piniginę, nususukdavo šalin. Taip ir daugelis meškriotojų pagautą žuvį tuoj pat slepia. Tam tikslui padarytas specialus langelis sėdimoje dėžutėje. Kartais slėpti žuvį nuo kaimyno yra aki-vaizdi prasmė, nes pas tave gerai imant anys neretai supuola be jokio mandagumo kapoti apie tave eketes ir žuvį nubaido.

Kol kas nejudina. Daugiau žiūriu ne į plūdę, o glostau akimis tolimą krantą su jo kalneliais, keliais aukštais miško viršūnių iškyšuliais, į sodybės dūmelį. Virš ledo ore - pavasario neapsakomybė. Vėl ore pasigirsta ritmingas gulbių sparnų švilpimas. Keli metrai virš ledo, žalio eglyno fone dvi poros baltų ir šešios pilkų sparnų. Pastarieji

JUODOJI RANKA

Rašo Alb. Pocius

Daugelis žmonių, kurie domisi Amerikos užsienio politika, negali suprasti kokios tamsiosios jėgos ten vadovauja ir veda tą turtingą ir galingą kraštą į pražūtį.

Amerika norėtų vadovauti laisvojo pasaulio tautoms ir išmeta milijonus dolerių teikdama ekonominę pagalbą atsilikusiems "Trečiojo pasaulio" kraštams ir sumoka NATO valstybėms už jų gaminamus ginklus.

Labai gaila, bet šimtai milijonų nueina į komunistų valdomus kraštus. Jugoslavija kasmet gauna 800 milijonų dolerių, kad galėtų vesti savistovią politiką ir neklausytų Maskvos. Tokiu pat pretekstu po 600 milijonų dolerių gauna Lenkija, Vengrija ir Rumunija. Per Jungtinių Tautų posėdžius tos visos valstybės keikia Ameriką ir balsuoja išvien su sovietų Rusija prieš bet kokią Amerikos atstovų pasiūlymą.

Anglija iš Amerikos kasmet gauna kaip paramą veltui 2 bilijonus dolerių ir už tai niekada geru neatsimoka. Per du pasaulinius karus, kuriuos Anglija pradėjo dėl prekybos rinkų konkurencijos, Amerika turėjo ateiti ir jų imperiją išgelbėti. Per Falkland salų karą su Argentina, Amerika taip pat išgelbėjo anglus nuo pralaimėjimo, papildant ore jų lėktuvus su benzinu, teikiant priešlėktuvines raketas ir satelitų ore padarytas nuotraukas. Tas Amerikai kainavo kelis šimtus milijonų dolerių, tačiau, kada už metų Amerika iš Grenados salos išvarė Kubos komunistus, tai Anglija, Australija ir sovietų Rusija buvo pirmosios Jungtinių Tautų Saugumo taryboje pasmerkti Ameriką.

Izraelis taip pat gauna iš Amerikos kasmet 2 bilijonus dolerių pinigais ir 3 bil. dolerių paskolų. Sovietų Rusija perka iš Amerikos kviečius, bet kadangi jie neturi dolerių, tai perka išsimokėjimui ir

Amerika duoda jiems paskolą, kad turėtų iš ko nuosimčius už kviečių paskolą mokėti. Panašiai ir Australija parduoda kviečius ir mėsą į paskolą 15-kai metų.

Angoloje komunistų valdžia išsilaiko tik dėka vienos Kalifornijos alyvos kompanijos, kuri už gaunamą alyvą padengia net 80 procentų Angolos biudžeto.

Buvusi Portugalijos kolonija, dabar marksistinė Mozambiko, "liaudies respublika" išsilaiko tik dėka Amerikos, Olandijos ir Švedijos ekonominės paramos doleriais ir maisto produktais. Rusijos "patarėjams" Mozambike sukūrus didžiulius valdiškus dvarus - sovchozus, prasidėjo badas ir partizaninis karas.

Amerikos juodoji ranka ir įvairūs komunistų agentai prieš metus sugebėjo apgauti net prezidentą Reagan. Buvo taip. Etiopijos komunistams išvarius ūkininkus iš savo ūkių, prasidėjo badas, nes "liaudies sūnūs" nemokėjo visiškai ūkininkauti, o jeigu ką nors ir užaugino, tai paėmė marksistinė val-

džia, kuri kviečiais mokėjo už gautus ginklus ir patarėjus iš Rusijos ir Rytų Vokietijos.

Prasidėjus badui, Vakarų valstybės pradėjo siųsti maisto ir vaisių, bet čia susidūrė su transporto problema, nes nesant gerų kelių, pagalba badaujantiems galėjo būti pristatyta tik lėktuvais.

Kenijoje amerikiečiai turėjo dideliu karinio rezervo benzino sandėlius, o Etiopijoje buvo daug rusų transporto lėktuvų. Čia atsirado geri juodosios rankos patarėjai, kurie pasiūlė Amerikos vyriausybei perleisti savo lėktuvinį benziną rusams, kurie mieliai nuvežtų maisto siuntas, bet jie neturi savo kuro. Amerika perleido savo benziną už 80 mil. dolerių veltui Etiopijos valdžiai, kaip paramą kovai prieš badą. Čia Amerika padarė klaidą. Rusai, gavę benziną, maisto nevežė, bet gabeno malūnsparniais ir Etiopijos kareivius kovai prieš Eritrijos laisvės kovotojus.

Amerikos užsienio reikalų ministras Kisinger ir prezidentas Carter laikais sovietų Rusijos ambasadorius Dobrynin turėjo savo įstaigą netoli ministerijos. Abiejų kiemai užpakaly-

je susisiekė.

Kad CIA ir žmonės nematytų kaip dažnai pas Kisinger lankosi Dobrynin, iš rusų ambasados po namu esančio garažo, buvo prakastatunelis į ministerijos garažą ir čia du didieji Amerikos valdovai galėdavo niekam nematant ir nežinant vienas kitą aplankyti ir pasiguosti, kad ta darbo liaudis, išskyrus beveik visus milijonierius, nenori komunistinės santvarkos ir pasaulinės revoliucijos. Atrodo, ten buvo nuspręstas ir Vietnamo likimas. Atrodo kaip pasakoje, bet taip buvo.

Būtų galima prirašyti striausią knygą įvairių faktų, kaip komunistų agentai ir turtingi biznierių apgandinėja Amerikos valdžią ir ruošia kelią pasaulinei revoliucijai.

Apie tokius dalykus didžioji Amerikos ir Australijos spauda nerašo, bet kvailina savo skaitytojus ir televizijos žiūrovus apie nereikšmingus dalykus išpūstai aprašydami apie beisbolą, kriketą ir karališkas vestuves.

Juodoji ranka nori užmigdyti kapitalistinio pasaulio žmones, kad tie nematytų jog kaip avys yra vedami į marksistinę skerdyklą.

RINKIMAI PRANCŪZIJOJE

Prancūzijoje parlamentinius rinkimus laimėjo dešinioji neogolistų ir liberalų partijų koalicija, surinkdama 42 procentus balsų. Socialistai, kurie paskutinius penkerius metus sudarė krašto vyriausybę, nors ir pralaimėjo parlamentinius rinkimus, lieka stipriausia Prancūzijos politinė partija, gavusi 31 procentą balsų. Rinkimuose pasitvirtino Prancūzijos komunistų partijos vis didėjantis nepopuliarumas. Komunistai neįstengė surinkti nė 10 procentų balsų. Naują Prancūzijos vyriausybę sudarys rinkimus laimėjusios nuosaikiosios partijos.

REMKIME TAUTOS FONDA,

nes tai yra pagrindinis pasauliniu mastu organizuotas lėšų telkimas kovai už Lietuvos valstybinę, tautinę ir kultūrinę laisvę.

REMKIME LIETUVOS LAISVĖS IŽDĄ,

nes čia sukaupti pinigai atiteks Lietuvai, kada išsivaduos iš pavergimo. Paremiant testamentiniu būdu, būtina sąlyga įrašyti tikslų Tautos Fondo pavadinimą angliškai - Lithuanian National Foundation, Inc., (Tautos Fondas). Nepamirškime - remdami Tautos Fondą ir Lietuvos Laisvės Iždą - jungiamės su kovojančia Lietuva.

Tautos Fondo Atstovybė Melbourne

tai bus greičiausia tie patys iš vasaros pažįstamieji "biaurieji ančiukai".

Ritmas, iškilmingumas. Ima pasididžiavimas šituo Lietuvos gamtos turtu. O juk prieš karą čia jų visai nebuvo. Dabar ir Vokės propešose yra atskridusių gulbių.

Pasigirsta negarsus, ramus gulbino: Gu, gu! gu, gu! Tai pamokymai, direktyvos jo vadovaujamam kolektyvui. Pamatęs besirenkančius ant ledo meškeriojus, jis pakėlė pulkelį į orą ir veda į miške sruvenančią, neužšalančią Strėvą.

Paeisiu toliau, kur netoli nendrių, matau, yra nutupėtos žvejų vietos. Dabar pamėginasi pagaudyti avizėle. Leidžiu ją ir leidžiu eketėn, o dugno vis nėra. Avizėlė lengvutė, tai labai pamažu skęsta. Pagaliau kontaktas su dugnu užmegstas. Keturis sykius pasuku ritlelę - tai mano standartas atkeliant avizėlę nuo dugno. Sėdžiu, knaksau. Reik avizėlę pamažu kelti ankštyn - tuo susidomi mekšreliai. Manevras pavyksta, pajuntu dunksint žuvį. Eina sunkokai. Kas čia būtų? Reik traukti delikačiai. Pumpuoju žuvį į viršų. Koks siurprizas! Ant ledo spurda dvi žuvelės - avizėlę paėmęs mekšrelis, o žemiau jo esantį kabliuką su tešla - krūnelis. Dublito šiemet dar neturėjau.

Ir prasidėjo. Tik nuleidžiu ir sargelis krust, krust. Keliu, nuimu žuvį, pataisau nugveibusias lervukes, uždedu naują tešlą ir vėl leidžiu ir vėl krust, krust.

Pasižiūriu į laikrodį. Pirma. Ar nelaikas kilti ir keliauti laužavietėn, kol nuovargis neįsisimelkė. Pora valandų pameškeriota,

gurkštelta sėkmės, prisižiūrėta senai matytų krūnelių. Gaila nei vieno didesnio. Kad nors vienas delninis būtų pasitaikęs.

Kylu. Atsigręžęs atsiveikinu žvilgsniu su nepažįstamų man diečių figūrėlėmis ant ledo.

Piliakalnio pusiasaly tarp kitų medžių nusižiūrau galiūną ažuolą ir brendu per sniegą prie jo. Nesunkiai įkuriu minilaužėlį stirnos guolyje. Atsilošęs į švento ažuolo kamieną, svaiginuosi arbatos gurkšnojimu. Užkandu ant rykštelės sumautų, lauže keptų lietuviškų lašinukų. Prisimenu Gudo šalies dzūkelį, kuris man šituos lašinukus įbruko vežtis lauktuvių. — Krun, krun! Kur buvęs, kur nebuvęs kranklys. Ar ne tas, manasis, nuo Stankos paežerės? Gal budėdamas aukštybėse užuodė dūmelį ir atvyko patikrinti, kas čia be jo leidimo ką daro.

Pusanteros valandos prie mažos ugniukės atleistais raumenimis praleista. Kylu į Stanką. Jau sėdžiu šiame ežere prie eketės, laikydamas rankoje naujai pasidarytą lydekine meškerėlę. Tokią pat, kaip ir kitos žieminės, trumpu koteliu, tik plūdė didelė ir kablys nemažas. Ant jo mekšrelis iš Trakų.

Tai kaip, naujasis koteli, pradėsi savo karjerą? Nei neapsižiūrau, kaip išnyko eketėje mano plūdė. Iš karto nūvynioju, skubėdamas nūvynioju valo atsargą nuo ritlelės, ruošdamasis staigiam lydekos timpltelėjimui. Vienok valas eketėn slysta pamažu ir stabčiodamas. Lydeka nebėga, o sliūkina kažką mąstydamas. O gal stabtelėjusi permetinėja žabtuose žuvytę, mėgindama atkreipti ją galva į žiotis. Valą švelniai prilaukiu, darydamas mažą pasipriešinimą. Tegu lydeka jį

pajunta kaip žuvelės spurdėjimą, žadina jos godumą ir skatina nepaleisti. Taip žaidžiama siūlų kamuoliuku su kate. Nustoji kamuolėlį traukti, katė netenka įdomumo, jį paleidžia. Kol kas kontakto neprarandu. Žiūriu vogčiomis į laikrodį - kaip lėtai bėga sekundės. Jau minutė. Tramdau troškimą užkirsti. Dar ne. Juk ne kartą esu išplėšęs kablį iš lydekos nasruose laikomos žuvytės.

Na, bus gana! Timplteliu ranką su valu per visą sieksnį į dangų. Pirmą kelio pusę valas eina laisvai, kitą su buku pasipriešinimu. Nejaučiu jokio dunksėjimo, smūgių, bet svoris aiškiai yra. Traukiu didžiausiu greičiu tuos kelis metrus valo abiem rankom, žegnodamas plačiais mostais. Mintys žaibiškai sumeta: jei nespurda, tai matyt eina pusiau skersa, su įkabintu į lūpų kamputį kabliu, su pasukta uodega lygsvaros išlaidkymui. Šitaip ne vieną mažą lydekaitę mačiau einančią, traukdamas tyrame vandenyje negilioje upėje. Štai jau grįžo eketėn plūdė, dar pora sekundžių ir eketėje suboluoja lydekaitės galva. Ne iš karto iškeliu, nes mano išgąščiu, lydekaitė susiskersavo eketės apačioje. Viskas. Lydekaitė jau baltame sniege bruzda. Nedeldamas atlieku humanizmo aktą - tvoju plastmasiniu samtuku jai sprandan. Samtukas lengvas, bet paukštelėjimas garsus. Žuvis užmiega iš karto.

Antros (šiame sezone trečios) lydekaitės pagavimo neaprašysiu. Tas pats scenarijus. Sumokėjęs Prienu autobuso konduktorei 65 kapeikas, dabar valandą sėdėsiu, patogiai atsilošęs, jausdamas, kaip tirpsta nuovargis, kaip raivosi iš smagumo sieliūkštė. Juozas

Alfonso Šerną prisimenant

Ne vienas "Tėviškės Aidų" skaitytojas prisimins Alfonso Julių Šerną, darbštų korespondentą iš Newcastle'o padangės. Kai prieš dvejus metus, 1984 m. balandžio 21 d. sustojo plakusi jo širdis, vienas kitas artimasis netrukus sužinojo, kad velionis savo nuosavybę testamentu paliko Australijos Lietuvių Fondui. Vykdytoju buvo jis paskyręs Public Trustee of New South Wales. Neseniai gauta žinia, jog turto realizacija yra baigta. Australijos Lietuvių Fondui perduota suma viršija visus iki šiol gautus palikimus.

Kilimu Alfonso buvo biržietis iš plačios bei pagarsėjusios giminės, kurios centras buvo Nemunėlio Radviliškis. Patsai Alfonso gimė 1915 m. balandžio 7 d., to valstiaus Jasiškių kaime. Vienas Alfonso dėdė Jokūbas buvo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras, kitas gi, Adomas, buvo iškilus lietuvių evangelikų reformatų dvasiškis. Alfonso pusbrolis Jacques Sernas gyvenęs Prancūzijoje, po II pasaulinio karo garsėjo kaip filmų žvaigždė.

Prieš du metus "Tėviškės Aiduose" spausdintoje mirties žinutėje vyravo liūdna nuotaika. Gaila buvo palydėti sumanų ir nenuilstantį lietuvių veikėją. Bet šiandien galime vėl jį prisiminti kaip linksmą, judrų, vaišingą asmenį, kuriam nežinoma buvo tokia nuotauka kaip pesimizmas, ir kuris bet kurioje situacijoje mokėjo įmatyti originalų ir humoristinį aspektą. Lankydavosi jis įvairiausiose subuviuose, o jo namuose retai kada trūkdavo svečių - ar tai artimų pažįstamų, ar tai tik kažkaip iš tolo girdėtų. Lengvai jis jungė Newcastle'į su netolimu Sydneju, o progai atsiradus mėgdavo jis lankytis ir Melbourne bei kitur, atnaujindamas senas pažintis ir lengvai susidraugaudamas su naujais asmenimis.

Žinomas jis buvo kaip energingas, pilnas sumanymų ir darbo nesibijąs žmogus. Jo visuomeniniai gabumai daug padėjo lietuviybės palaikymui. Pačiame Newcastle'je ėjo jis kurį laiką Apylinkės Valdybos pirmininko ir kitokias pareigas, buvo ilgametis Diskusijų būrelio narys, organizavo solistų Danos Stankaitytės ir Stasio Baro koncertą, dirbo Good Neighbour ir panašiose organizacijose, padė-

davo atvažiuojančioms ir pravažiuojančioms lietuvių ekskursijoms.

Suprato Alfonso lietuviškų laikraščių svarbą ir pats į juos rašydavo, ypač žinutes apie vietinę veiklą. Jis visada sakydavo, kad jei ieškome būdų saviškių tarpe palaikyti lietuvišką sąmonę, negalima primiršti, jog žmėnėms malonu pamatyti savo pavardę laikraščių skiltyse. Lietuviškus laikraščius mokėjo jis remti ir kitaip patardavo ar net vieną kitą draugiškai paspausdavo užsiprenumeruoti laikraštį, o atsiradus progai, pravedavo jis rinkliavas, kad mūsų spauda pagyvėtų vieno kito dolerio pagalba.

Linksmas buvo jis žmogus, bet kartu ir pilnas tautinės sąmonės. Nemėgo jis bereikalingai kratytis visuomeninių pareigų, bet nemėgo jis ir partinių ginčų. Girdėdavome jį visur sakant - ar salėse, ar stabelėjus prie baro: "ieškokime to, kas mus jungia, o ne to, kas mus skiria".

Kad jo tautiškumas nebuvo paviršutiniškas, aiškiausiai pasimatė jau jo nebetekus. Atvėrus testamentą, teko pamatyti, kad savo susikurtą nuosavybę jis paliko lietuviškiems reikalams. Lietuvių paremti jis ne tik žadėjo, bet ir ištesėjo, aiškiai ir norus suformuluodamas iš anksto. Australijos Lietuvių Fondo tiksluose jis matė tai, kas buvo ir jo lietuviškos širdies tikslai. Tebūna jam visų mūsų padėka, ilsinčiam Sydnejaus Rookwood lietuvių sienelėje, nišoje Nr. 68.

Vyt. Doniela

= Keston News Service kovo 20 laidoje praneša aštrėjančius religijos persekiojimus Sovietuose. Rygoje krikščionis Mikhail Bombin, vedęs ir turi mažą dukrytę, už dalyvavimą bažnyčios chore išsiustas į psichiatrinį kalėjimą Maskvoje. Bosnijoje suareštuotas kunigas Filip Lukenda, nors buvo tuoj po operacijos, ištrauktas iš ligoninės. Krymo totoriai moslemai masiškai Stalino buvo ištremti į centralinę Aziją. Kurie išlikę gyvi grįžta į Krymą, vėl deportuojami. Bulgarijoje baptistų tarybos viceprezidentas Piotr Rumacik penktą kartą suareštuotas 1961 m., pernai baigęs bausmę vėl pasmerktas 5 metus.

Mirė Juozas Ruzgys

Brisbanės lietuviai neteko didelio lietuvių patrioto ir buvusio veiklaus darbuotojo. Balandžio 5 d. stai ga mirė Juozas Ruzgys. Velionis buvo gimęs 1908 m. balandžio 4 d. Gaurės bažnytkaimyje, Jurbarko valsč. Pirmojo pasaulinio karo metu, tėvam gyvenant Petrapilyje, jis mokėsi ten pradinėje mokykloje. Po karo su tėvais grįžęs į Lietuvą, čia dirbo ir kartu mokėsi ir pagaliau Kauno Suaugusių Institute baigė elektrotechnikos kursą. Vėliau velionis dirbo Lietuvos geležinkelyje, kur už savo stropumą užsitarnavo pirmo budėtojo pareigas. Rusam artėjant į Lietuvą, jis su šeima pasitraukė į Vokietiją. Po karo gyveno Ansbach mieste, o emigracijai prasidėjus, su žmona Julija ir sūnm Ričardu atvažiavo į Australiją.

Atlikęs darbo sutartį, velionis su šeima apsigyveno Brisbanėje. Čia dirbo City Council vairuodamas autobusus. Širdies liga jau pasirodė prieš 20 metų ir dėl to turėjo anksti išeiti į pensiją. Tik dėka labai tvarkingo gyvenimo a.a. Juozas sulaukė 78 metų amžiaus.

A.A. Juozas Ruzgys buvo gerai žinomas visose lietuvių kolonijose. Jis daug kartų atstovavo Brisbanės lietuvių įvairiuose lietuvių suvažiavimuose. Kol sveikata leido, jis su žmona Julija prižiūrėjo Lietuvių namus, juos tvarkė, gamino maistą savaitgalio susirinkimams. Iki pat mirties jis padėjo ruošti lietuvių radijo programą ir kiekvieną sekmadienį skaitydavo Šv. Rašto skaitymus lietuvių pamaldose. Ypač tingai mylėjo lietuvišką spaudą ir visada ją rėmė.

Balandžio 7 d. kun. Dr. P. Bačinskas atnašavo šv. Mišias, kuriom St. Marys bažnyčia prisipildė tautiečių paskutiniam atsisveikinimui. Šermenim, kurias suruošė p. Ruzgienė Lietuvių namuose, dalyvavo apie 50 žmonių.

Po vargingos gyvenimo kelionės ilsėkis ramybėje, mielas Juozai, ir tepriima tave Dievas į Dangaus karalystę.

K. Bagdonas

RELIGINIAME GYVENIME

= Nikaragvos kardinolas Obando Bravo sausio 21 d. kreipėsi į Jungtines Tautas dėl aštraus religijos persekiojimo, vedamą šmeižtų kampaniją sandinistų valdžios.

Nuo šių metų sausio 1 d. komunistinė valdžia uždarė katalikų radijo stotį, kad būtų neutralizuota religinė veikla ir Bažnyčia privirsta tylėti. Už tą skundą Jungtinėm Tautom Nikaragvos užsienio reikalų ministeris Miguel D'Escoto, kuris yra metęs kunigystę, kardino lą išvadino "šventvagišku liaudies išdaviku", tačiau kardinolas už tokią viešą įžeidimą jam atleidžia ir sako, jei mes neatleistume septyniadesimt kartų po septynius, tai nebūtume krikščionys. Lotynų Amerikos vyskupai pareiškia solidarumo Nikaragvos persekiojamai Bažnyčiai ir užjaučia šmeižiamą kardinolą.

= Popiežius Jonas Paulius II parinko Korėjos sostinę Seoul, kad ten 1989 metais būtų sušauktas 44-tas Tarptautinis Eucharistinis Kongresas, - tas komunikatas paskelbtas Vatikano dienraštyje "L'Os servatore Romano".

= Vatikane kovo 13-16 dienomis vyko Brazilijos vyskupų konferencija, dalyvavo 14 regioninių vyskupų konferencijų pirmininkai ir Brazilijos trys kardinolai. Atidarydamas konferenciją popiežius Jonas Paulius II pareiškė, kad teisėtai išlaisvinimo teologijai pagrindinius elementus pateikia Kristaus Evangelija, atitinkamai pritaikant su socialiniu mokslu. Popiežius išreiškė viltį, kad visoje Lotynų Amerikoje bus taikingai prarastos didelės ir gilios socialinės reformos, nenaudojant prievartos bei smurto, nes prievarta visada neša dar didesnę ir žiauresnę neteislingumą.

= Vakarų Vokietijos šiaurėje Bad Segeberge prieš Velykas vyko ekumeninės teologinės studijos, pavadintos vyskupo Meinhard vardu, kuris buvo Latvijos pirmasis misionierius, vyskupu konsekruotas 1186 m. ir paskirtas pirmuoju Latvijos vyskupu, kurią anuomet vadino Livonija. Tie metai yra laikomi Latvijos krikščionybės pradžia ir šiemet minima šio įvykio 800 metų sukaktis.

= Katalikiška mokykla turi ugdyti tvirtas, gilių religinių bei moralinių įsitikinimų asmenybes, kurios sugebėtų drąsiai skleisti žmogiškąsias ir krikščioniškąsias vertybes. Tokią programą popiežius Jonas Paulius II nurodė katalikiškų Romos miesto ir provincijos katalikiškų mokyklų auklėtiniais, priimdamas juos audiencijoje. Grupę sudarė 8 tūkstančiai moksleivių ir jų mokytojų. Popiežius pabrėžė šeimų teisę vaikus auklėti pagal savo religinius įsitikinimus. Čia tėvam į pagalbą kaip tik ir ateina katalikiškoji mokykla.

= Kroatijoje Kotor vyskupas Gugic pasiuntė laišką komunistinei valdžiai, protestuodamas prieš komunistinės spaudos pastaruoju laiku skelbiamus niekuo nepagrįstus kaltinimus prieš katalikų Bažnyčią ir kunigus.

TĖVIŠKĖS AIDŲ LOTERIJA

G A L I M A L A I M Ė T I :

1. Spalvota TV 34 cm. SANYO, naujas S. P. Šiuškų dovana.
2. Stereo 'Cassette Recorder' SANYO, 4 garsiakalbiai.
3. F. Alf. Ročių medžio inkrustacija, paveikslas.
4. Vyt. Miliausko medžio drožinys, rankšluostinė.
5. F. Alf. Ročių medžio drožinys, koplytėlė.
6. \$ 100 — Jono Daunio dovana.
7. Philips radija su laikrodžiu, nauja, G. Z. Mackevičių dovana.

Dar kai kurie smulkesni laimėjimai.

Bilietus platina Federacijos Valdyba Melbourne sekmadieniais prieš pamaldas, kitur Federacijos Įgaliotiniai.

Bilietai po \$ 1, visa knygutė 10 bilietų \$ 10.

Loterijos traukimas bus 1986.6.15 — Išvežimų minėjimo dieną Lietuvių Namuose Melbourne pietų metu.

Bandykite laimę — PAREMKIME SAVO SPAUDĄ !

ALK Federacijos Valdyba

Prieš išvyką į Perthą, kviečiame mielus tautiečius į ruošiamą

GASTROLIŲ KONCERTĄ

balandžio mėn. 26 d. 6 val. vak.

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE

Po koncerto norintiems bus paruošta karšta vakarienė, kurią prašome užsisakyti iš anksto pas J. Petrašiūniene, telef. 232 5034. Vakarienes kaina \$ 3.50.

Įėjimo kaina \$ 6.

Melbourne Dainos Sambūris

I Š M Ū S Ū P A R A P I J Ū

M E L B O U R N A S

Praeitą sekmadienį popiežiaus sutikimo išlaidoms padengti antroje rinkliavoje surinkta \$ 250. Pinigai perduoti popiežiaus sutikimo komitetui.

Lietuvoje mirė Jurgis Sarapinas, mūsų Juozo Sarapino brolis. Už jį aukotos šv. Mišios praeitą pirmadienį. — Ateinantį sekmadienį šv. Mišios bus už a.a. Bronių Vingrį jo mirties 5 metų sukaktyje.

Už a.a. Vaclovą Kazlauską šv. Mišios bus aukojamos balandžio 30 d. jo mirties 7 metų sukaktyje.

Parapijos Sekmadienio mokyklos tėvų susirinkimas bus ateinančią sekmadienį 10 val. mokyklos klaseje. Visi tėveliai, atvežę savo vaikus į mokyklą, renkasi į susirinkimą.

Mirė Kazys Balkauskas

Balandžio 12 d. Colac ligoninėje mirė Kazys Balkauskas, 65 m. amžiaus. Jis turėjo ūkį pajūryje netoli Colac Lower Hill. Ten jis su traktorium apvirto ir susižeidė. Gu lėjo Colac ligoninėje. Buvo jau beveik pasveikęs, bet kraujo krešulys jam užspaudė širdį. Sūnus Antanas ir duktė Pranciška gyvena Adelaidėje. Ten bus velionis ir laidojamas. Į Adelaidę velionį atveš ketvirtadienį ir vakare šv. Kazimiero koplyčioje bus rožančius, o penktadienį, balandžio 18 d. 11 val. šv. Mišios, kurias aukos velionio pusbroliis klebonas kun. J. Petraitis MIC.

Geelonge lietuviškos pamaldos St. John's bažnyčioje balandžio 20 d. sekmadienį 9.30 val.

Tautos Fondo Rėmėjų vakaronė

Tautos Fondo Rėmėjų būrelis ruošia vakaronę balandžio 19 d., šeštadienį, 6 val. vak. Lietuvių Namų svetainėje iš trijų mėsos patiekalų. Taip pat kava su pyragais. Viskas tik \$ 5. Kviečiame visus atsilankyti ir maloniai praleisti vakarą.

Mirė Jonas Petraitis, 59 m. amžiaus. Palaidotas balandžio 15 d. Springvale kapinėse. Jis turėjo nedidelę senelių prieglaudą. Kiek anksčiau buvo jam operuotas skrandis, bet jautėsi gerai. Tik staiga pajuto, kad vėžys jau plaučiuose. Mirė balandžio 9 d. Alfred ligoninėje. Liko žmona Linda.

Juozas buvo šaulys. Jį palydėjo uniformuoti mūsų šauliai su savo vėliava. Atsisveikinimo žodį pasakė V. Sidabra. Šv. Mišias už a.a. Juozą aukoją žmona Linda, A.S. Useliai ir P. Alešiūnienė.

Amžiną jam atilsį.

Bendruomenės susirinkimas Melbourne

Kovo 13 d. vyko Melbourne Lietuvių Bendruomenės metinis susirinkimas. Susirinkimą atidarė pirm. R. Šemetas, pirmininkauti pakvietė J. Rubą, o sekretore - Jie-vutę Arienę. Buvo perskaitytas ir priimtas praeitų metų susirinkimo protokolas. Valdybos pirm. R. Šemetas padarė pranešimą iš Valdybos veiklos. Suminėjo, kad valdyba tarėsi su organizacijų atstovais, padarytas bendruomenės atstovų suvažiavimas, surengtas Teatrų Festivalis, Naujųjų Metų sutikimas, Vasario 16-tos paminėjimas su parlamentariais, Tautos šventė. Suminėjo australų laikraščiuose iškeltą klausimą dėl bendradarbiavimo su naciais. Šiuo klausimu vėliau buvo daugiau kalbėta ir daryta pasiūlymų rašyti tuo reikalu australų spaudoje, rašyti ministeriui pirmininkui, sekti sekmadieniais tuo reikalu kalbas per radiją ir tuomet veikti. Kiti kalbėjo, kad šiuo reikalu geriausia kalbėti Krašto Valdybai ar Pabaltiečių Tarybai. Taip liko tik pasiūlymai, bet nieko ne nutarta.

Bendruomenės kasos pranešimą padarė išdininkė D. Čižauskienė. Ji skelbė, kad valdyba perėmė \$ 2.296, o dabar turi \$ 3.203. Suminėjo, kad nemažai gauta nario mokesčio, bene apie \$ 500. "Mūsų Pastogės" reikalas iš vakaronės gauta virš \$ 400. Revizijos Komisijos pranešimą padarė A. Baltrukonienė. Rasta viskas tvarkingai. Pabaltiečių Tarybos pranešimą darė A. Žilinskas. Jis nusakė, kad Taryba posėdžiauja kiekvieną mėnesį. Joje yra du lietuviai, du latviai

ir du estai. Australijos Pabaltiečių Taryba yra Sydnejuje. Taryba remia Baltic News.

Svietimo reikalais kalbėjo D. Baltutienė. Ji pastebėjo, kad mokinių skaičius mūsų mokyklose mažėja. Lituonistiniai kursai vos išsilaiko. Veikia ten 3 klasės ir yra 32 mokiniai. Jei klasėje nebūs 10 mokinių, tai klasę reikės uždaryti. Parapijos Sekmadienio mokykloje taip pat 32 mokiniai. Ji siūlė sudaryti komitetą, kuris rūpintųsi sukviesti vaikus. Pranešimą padarė Parap. Sekmadienio mokyklos vedėjas P. Aras. Jis paminėjo, kad veikia 7 skyriai ir dirba 7 mokytojai. Danutė Baltutienė kalbėjo dar apie Margučių dažymą, kuris šiais metais buvo prarastas pirmą kartą. Kalbėjo dar apie Teatrų Festivalį, kuris gerai praėjo ir davė \$ 1860 pelno, kuris padalintas po lygiai visiems trim teatrams. Trumpai suminėjo Studijų Dienas, kurios vyko Velykų metu Adelaidėje.

Henrikas Antanaitis pranešė apie Jaunimo Kongreso ruošos darbus. Šiame komitete veikia 14 atskirų komisijų ir dirba viso 50 asmenų.

Buvo paklausta ar apsimoka australų parlamentaram ruošti Vasario 16-tos priėmimą. Buvo pasiūlyta tokį priėmimą ruošti tik kas antri metai. Nubalsuota, kad ruošti kiekvienais metais. Taip pat pasiūlyta, kad valdyba susirinkimui raštu paruoštų susirinkimo protokolo santrauką ir piniginę apyskaitą. Šis pasiūlymas priimtas. Susirinkime dalyvavo 100 narių. pv.

Tauriam tėvynainiui

JUOZUI RUZGIUI

Brisbanėje iškeliavus amžinybėn, jo žmoną Juliją ir artimuosius gilaus skausmo ir liūdesio prislėgtus skaudžioje valandoje, giliai užjaučiame drauge liūdedami.

L. ir B. Stašioniai

Australijos Lietuvių Dienos

Mūsų tautinės atgavos ir pasikatinimo šventė - ALD sparčiai artėja. Joms ruošiasi, vienu ar kitu būdu, beveik visi Australijoje gyvenantieji lietuviai. Bendruomenės organizacijos, chorai, tautinių šokių grupės ir sporto klubai savo pasiruošimus yra pavarę toli į priekį. Jų darnus dalyvavimas programose užtikrintas. Dar judriau, kaip kitais kartais, reiškiasi ALJ S-gos skyriai, kurie tikriausiai įdomiai užpildys jaunimo vakaro programą. Reikia tikėtis įdomių vaikų vaidybos bei iškilesnių jaunuolių talentų pasirodymo scenoje. Sprendžiant iš paskutiniaisiais metais išleistų Australijoje gyvenančių autorių knygų skaičiaus, galime džiaugtis, turint tiek iškilių poetų ir rašytojų. Taigi, ir jų dalyvavimas ruošiamoje literatūrinėje popietėje bus pilnas naujos kūrybos. Literatūrinės popietės programon įtraukti ir jauni literatai. Turint tiek gražios programos, tegul nelieka nei vieno nedalyvaujančio ALD, kuriam sąžinė primena lietuvišką prigimtį ar kilmę.

Su pasiruošimu dalyvauti ALD susiduriame ir su didesnėmis išlaidomis. Kartais keliamas klausimas, ar išlaidos pateisina atsiekimus. Bet ar tie atsiekimai gali būti vertinami pinigais? Kiek asmenišką džiaugsmo pajuntame sutikę senai matytą draugą? Gal jo ieškojome dešimtmečiais, o dabar jis čia. Su tiktais pirmą kartą nuo išsiskyrimo apkasų kasimo darbuose, stovyklinio gyvenimo barakuose, ar sėdėjusio šalia, tėviškės kaimo mokyklos suolo. O kiek tokių susitikimų būna ALD laikotarpiuose.

Mūsų visų noras ilgiau išlaikyti jaunimą lietuviškai sąmoningą. Per tokius didelius lietuvių susibūrimus atsiekiame daugiau, kaip per pamokymus namuose ar paskaitas salese. Ypatingai tautinį atgimimą pajunta jaunuoliai, atvykę iš mažesnių kolonijų. Jų ratelyje buvo matomi, net šimtinės žmonių ne-

sutraukiantieji minėjimai. Kitas reikalas, kai toks jaunuolis pamato susirinkusių tūkstantinę minią, kuri ir sudaro jam ar jai didelį išpūdį. Štai vienas pavyzdys iš praėjusių ALD Canberroje. Su tėvais atvyko ne taip jau labai lietuviškos besidominti paauglė iš mažos lietuvių bendruomenės. Ją nustebino lietuvių organizuotumas, programos ir labiausiai dalyvių skaičius. Jos atsidavimas lietuvių pasikeitė dar nepasibaigus "atlaidams" Canberroje. Grįžusi į namus, ji išjudino kitus savaamžius ir galinčius padėti tėvus ir vadovus. Ji, kad ir su nedidele grupe, ateinančiose ALD bus ne žiūrovė, bet dalyvė. Panašių pavyzdžių rastume ir daugiau.

Mūsų vyresnioji karta jau pasiekė brandaus ir poilsio užsitarnauto amžiaus, bet į ALD dar pajėgia ir vyksta. Bet pastebėta, kad kas kart vis daugiau suvažiuoja jaunimo. Paskutinioji sporto šventė Sydnejuje parodė, kad ne tik sportuojančių, bet ir žiūrovų vis daugiau suvažiuoja. Tai jau irgi girtinas reiškinys.

Sydnejuje ALD rengti komitetas dažnai posėdžiauja ir tariasi, kad ateinančioji šventė praeitų sklandžiai ir išpūdingai. Daug dėmesio skiriama jaunimo pasireiškimams. Šį kartą ir komiteto sudėtyje yra daug vadovų jau čia augusios kartos. Komiteto pirmininkas Alius Migus, ruošiant pirmąją Dainų šventę 1960 m., buvo pasiekęs tik bręstančio jaunuolio amžių, o dabar vadovauja visam ALD rengimo darbui.

Sekantis mūsų pranešimas bus apgyvendinimo reikalais.

ALDRK informacija

SPORTAS

Lietuvos "Žalgiriui" vėl aukso medaliai. Tarybų Sąjungos vyrų krepšinio čempionams išaiškinti prirėkė trijų žaidynių. Kauniečiai savo aikštėj įveikė Maskvos CASK žaidėjus 69-62. Žaidžiant antras žaidynes Maskvoje pralaimėjo 64-71. Lemiamos žaidynės baigėsi lietuvių pergale 67-59, tad jie ir vėl pasiliko TSRS čempionais.

Edas

Maloniai kviečiame visus lietuvius su savo svečiais atsilankyti į ruošiamą Parapijos choro

BALIŪ

gegužės mėn. 3 d. 7 val. vak.

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE

Gros mūsų jaunimo DABAR orkestras
Šilta vakarienė. Laimė loterijoje.

Pakvietimai visiems po \$ 12.

Stalus užsisakyti pas V. Lazauską telefonu 29 2726 ir sekmadieniais prie lietuvių bažnyčios

Parapijos Choro Valdyba

Širdingai sveikinu Rūtą ir Rimą sulaukus dukrelės Alantos.

V. Matulaitis

ADELAIDE

SVEČIAS SU SURDUTU

"Išbadėjusiam ir vabalas mėsa" — sakydavo Lietuvos kaime. Išeivijos teatrams dejuojant scenos veikalų stoka, darosi lyg ir supranta, kodėl Melbourne lietuvių teatras "Aušra" pasirinko J. Keturakio "Ameriką pirtyje", kurią, atvežę Adelaiden, balandžio 6 d. suvaidino lietuvių namuose.

"Amerika pirtyje", pirmą kartą išspausdinta 1895 m., pirmą kartą suvaidinta Palangoje 1899 m., šiaudien yra svarbus veikalas besidomintiems Lietuvos teatro istorija, nes tai yra pirmoji originali drama lietuvių kalba, parašyta tuo laiku buvusiu aktualia emigracijos Amerikon tema. Aktualijos grei tai pasensta. Tą jautė ir pats autorius, kuris 1924 m. L. Girai rašytame laiške pripažino, kad "gal tinkamiausia būtų ją ("Ameriką pirtyje", Pr. P.) padėti pasenusių daiktų archyvan" ("Tikrasis Keturakis ir jo raštai", 55 psl.).

Tiesa, žinome, kad yra dramaturgų iš viduramžių (Sekspyras), ir net iš eros prieš Kristų (Eschilas, Sofoklis), kurių dramų veikalai ir šiais laikais nesitraukia iš scenos, nes juose stipriai kūrėjo talentu pavaizduotos žmogaus aistros ir ydas visose generacijose lieka tos pačios. Šioje Keturakio komedijoje nei ydos - aistros, nei jų pavaizdavimas nėra stiprus, net ir patriotinė tendencija, taip madinga išeivių dramoje, silpna, todėl jai ir lemia likti "pasenusių daiktų archyve". Ji tiktu suvaidinti nebent Keturakio ar Lietuvos teatro sukaktyse, pristatant publikai gerai paruoštu supažindinimu. Kada žiūrovas neparuoštas, nepažindintas su veikalo istorine reikšme ateina žiūrėti reklamoje garsintos komedijos, jo neišvengiamai laukia nusivylimas, nes šiaudien mūsų draminis skonis jau toli nukeliavęs nuo beveik prieš 100-tą metų kluonuose ruoštu vaidinimų.

Taip pat žinoma, kad kartais ir silpnai dramai stiprumą suteikia gera režisūra ir aktoriai. "Aušros" teatrui, gal ir teisingai pasirinkusiam veikalą pagal savo pajėgumą, linkėtina, kad jis ir scenos veikalais ir vaidyba ne žengtų atgal į Aušros gadynę, bet kreiptų savo žingsnius link Santvaro, Putino, Sruogos, Landsbergio.

Jaučiu, kad parašytieji žodžiai yra "kieti". Norint juos sušvelninti reikia žvilgtuoti į dabarties lietuvių teatro išeivijoje vis liūdnęjančią padėtį, kada senesniems aktoriams nuo scenos pasitraukiant, jaunoji karta su savo "good time" ideologija ir lietuvių kalbos mokėjimu lieka nesuinteresuota lietuvišku teatru ir jam neduoda priauglio. Todėl Melbourne surinktas 10-ties vaidintojų sąstatas tikrai yra vertas pagarbos ir lietuvių dė-

kingumo. To dėkingumo bene didžioji dalis turbūt tenka režisoriui E. Šidlauskui, kuris "Amerika pirtyje" taip pat turėjo vieną iš pagrindinių rolių. Jis siuvėjo Vinco vaidmenyje buvo gana laisvas, nors ir nesukūręs apgaviko ir sukčiaus tipo. V. Lipkevičius (Bekampis) rodė daug savo temperamento, bet daugelyje vietų neįtikinančio. M. Šidlauskienė (Bekampienė) scenoje buvo bene arčiausiai gyvenimiškos tiesos - natūrali kaimo moteris. To negalima pasakyti apie dukterį (D. Baltutienę), kuri ir kalboje ir vaidyboje buvo sproginėjanti, kaip kinietiškas "krekeris". Tokią moterį, kokią matėme scenoje, siuvėjas jokių būdu nebūtų pajėgęs nutempti į pirtį. Z. Augaitis jaunikio vaidmenyje ir savo laikysena ir apsirengimu buvo daug "permandras". Į siuvėjo pinigines machinacijas galėjo pakliūti tik labai naivus gaspadoraitis. Žydas Faibčikas (A. Gabas) buvo gana originalus. Jo kalbą suprasti kliudė perdidelis "žydžiavimas" - visiškas laikymasis komedijos teksto. Į vaidinimą darniu sąskambiu įsijungė V. Lazauskas ir jaunuolis A. Guoga mažesnėse rolėse. A. Gabo portatyvios dekoracijos buvo skoningos ir pakankamos.

Po vaidinimo kvietėjų vardu atvykusiems dėkojo "Vaidilos" teatro režisorius V. Opulskis. Apylinkės valdybos pirm. J. Stačiūnas, vaidintojams buvo įteiktos gėlės ir dovanėlės. Susirinkusieji (apie 150) nuosirdžiai paplojo.

"Vaidilos" teatro svečius pagerbti suruoštoje vakarieneje vaišių programą pravedė V. Baltutis. Buvo išklaudyta eilė kalbų, pasidalinta giedriomis nuotaikomis, padainuota.

Išeivijoje bene labiausiai įtaigojantis ir klausantį pasiekiantis lietuviškas žodis yra teatro žodis. Todėl renkantis scenos veikalą reikia atidžiai pažiūrėti, ką tuo veikalu norima pasakyti. Pilstymą iš tuščio i kiaurą reikėtų palikti televizijai. Scenoje sprendžiamos mirusios problemos neveikia gyvo žmogaus. Net ir anekdotus apie Staliną ir Hitlerį jau pakeitė nauji. Vertėtų ir "Aušrai" išeiti iš pirties ir pamatyti, kad aplink jau nauji laikai, nauji žmonės, naujos problemos ir pasikeitęs publikos skonis.

Melbournas yra artimiausias Adelaidės kaimynas. Lietuvių kaimyniški santykiai per eilę dešimtmečių buvo ir tebėra šilti ir draugiški. Nepasitaikė nei Bubulių su Dunduliais, nei broliu Domeiku. Adelaidiškiai esame dėkingi kaimynui aplankius ir šį kartą. O jei svečias atvyko apsilvilkęs senovišku surdutu - ne čia esmė. Svarbu, kad tame surdute geras ir mielas kaimynas.

Pr. Pusdešris

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN (TEL. 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvirtad., - - - - - 5 - 10 val.
ANTRADIENIAIS KLUBAS UZDARYTAS
Penktadieniai - - - - - 5 - 11.30 val.
Šeštadieniai - - - - - 2 - 12.30 val.
Sekmadieniai - - - - - 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad. nuo 6 val.
Sekmadieniai - - - - - nuo 1 val.

Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8 val. ŠVEDIŠKAS STALAS - SMORGASBORD

Kaina \$ 4. Kviečiame visus.

Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus, kodėl ne Lietuvių Namuose? Kodėl nepasiteirauti? Skambinkite 708 1414.

MELBOURNAS

PRANEŠIMAS

1986 m. balandžio 20 d., sekmdienį, 2 val. p.p. Lietuvių Namuose (Moteryų seklyčioje) yra šaukiamas Socialinės Globos Moterų D-jos naujų metinis susirinkimas.

Susirinkimo dienotvarkė: Susirinkimo atidarymas, prezidiumo pirmininkės ir sekretorės rinkimai, pranešimai: pirmininkės, izdininkės, ligonių koordinatorės, revizijos komisijos. Diskusijos dėl pranešimų, valdybos apyskaitos tvirtinimas, rinkimai: naujos valdybos, revizijos komisijos. Klausimai ir sumanymai, susirinkimo uždarymas.

Susirinkimui pasibaigus - kavutė ir užkandžiai. Maloniai kviečiame visas draugijos nares, rėmėjas ir draugijai prijauniančias skaitlingai dalyvauti.

Socialinės Globos Moterų D-jos Valdyba Melbourne

KAUNO ŽALGIRIS — EUROPOS KREPŠINIO FINALE

Laimėję Madride prieš "Real" krepšinio klubo komandą 98-95, gavo teisę žaisti Europos čempionų taurės turnyro finalinėse rungtynėse su Jugoslavijos, Zagrebo miesto "Cibona" krepšininkais, kurie yra šio prizo savininkai.

Finalinės žaidynės įvyko neutralioje aikštėje 3. 4. 86. Budapešte, mūsų laiku buvo jau ketvirtadienis, anksčiau iš ryto 2 val. Per Ethnic radiją jas transliavo Zagrebo radijo kroatų kalba, sunku buvo suprasti, bet rezultatai lietuviams buvo blogi, nors kauniečiai pradėjo gerai 6-0, bet vėliau jugoslavai atsigrėbė ir puslaikis baigėsi 39-40 Cibonos naudai.

Žalgiriečiai pradėjo antrą kėlinį lėtai ir "Cibona" vedė 66-61. Čia įvyko didelė staigmena ir Arvydas Sabonis išprovokavo Cibonos žaidėją apsistumdė su priešinininku ir rezultate turėjo apšviesti aikštę, o be jo lietuviams žaidimas pasunkė-

LIETUVIŲ RADIO

VALANDELĖS

ADELAIDE 5EBI - FM šeštadieniai nuo 9 v. iki 10 v. ryto.

CANBERRA 2XX ketvirtadieniai 7.30 val. vak.

MELBOURNE 3EA sekmd. 11 val. ryto, pirmad. 6.30 val. p.p

SYDNEY 2EA šeštadieniai 10-11 val. prieš pietus.

BRISBANE 4EB kiekvieną ketvirtadienį 4.30 val. vak.

PERTH 6NR kas trečią antradienį 6.30 val. vak.

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.

17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, NSW.

Tel. 724 5408. Veikia visos 24 valandas per parą.

jo ir baigėsi "Cibonos" naudai 94-82. Ir tuo Žalgiris pasitenkino antra vieta.

Radijo komentatorius nebuvo palankus lietuviams ir juos vadino sovietų žaidėjais, nors pavardes bandė išarti lietuviškai ir iš kokio miesto.

ALSK Vytis metinis visuotinis narių susirinkimas įvyks 25. 5. 86., 2 val. po pietų Lietuvių Namuose.

E. Taparauskas, sekretorius

FILMŲ PASAULYJE

ŠOKĖJŲ LINIJA

Anglų kalba "A Chorus Line". Teatre šokti norintieji siūlosi "tūks tančiais". Pakartotinai tikrinant miklumus, gabumus - lieka dešimtys. Visi atrodo puikiai pasiruošę, gerai judantieji, miklūs, greitai kaip gaudomi unguariai, bet vadovai, direktorius atmeta tuos, ir tuos ir dar kitus. "Ko jie nori? Ar mes negerai?" - "Ei, ieško Borišnikovo." Vėl atmetami. Liko geriausi iš geriausių. Juos mankština greitai, grubiai. Būrelis veikia kaip viena lytė mašina.

Kas daryti, tegalima priimti tik pusiau tiek. Juos "sijojantis" (vaidina Terrence Mann) ranka mostelėjus liepia išeiti "su mėlynu kaspinu", "oranžiniu kostiumėliu", "tu, trečias iš kairės" ir t.t. "Numeris penktas aukščiau rankas", "numeris aštuonioliktas lauk, lauk". Likusieji šoka kaip žebenktys ar velniūktys. Ir štai, ateina buvusi garsi šokėja, būtinai nori šokti su visais. Nėra vietos, ji per gera! Duokite man šokti, man reikia darbo, neturiu pinigų!

Filmo direktorius Richard Attenborough - pavardė užtikrina gerą filmą. Rankraštis Arnold Schulman. Veikalas laimėjęs beveik visus įmanomus žymenis kaip muzikinis vaidinimas. Muzika Marvin Hamlisch. Apie dviejų valandų ilgumo filmą paleido Embassy Films, distributeris Columbia Pictures, JAV-se.

Parinktas geras rankraštis. Daugelis šokėjų, prieš paskutinį atsisojimą direktoriaus (vaidina Michael Douglas) skirtingai klausinėjami. Atsakymai keisčiausi, įvairiausi - taip parašyti reikia pastudijavimo, gerokai pasvarstymo. Klausai ir norisi tikėti, kad kalba tikrai tie asmenys, o nepasakoja autoriaus tekstą.

Filmas ištiesai įdomus, be vargo keliaus po pasaulį. Šokėjai, merginos ir vyrai sumaniai parinkti, mie li stebėti. Muzika nesudėtinga, besikartojanti, bet maloniai "paliekanti" ausyje. Producersiai Cy Feuer ir Ernest H. Martin. Vyriausias prodeseris Gordon Stulberg. Gausybė šokėjų.

"A Chorus Line" filmas malonus žiūrėti, pilnas veiksmo, išvengta nemoralumo. Lengvo žanro šokių mėgėjams - smagi atgaiva.

Algirdas Gustaitis